

[Statsministeren.]

til saadanne Heste; med Hensyn til Indkøb af Heste til Rytteriet og Rideheste til Artilleriet stilles Remontekommissionen frit. Dette er Flertallets Udtalelse, som man altsaa i Hovedsagen følger, men den afviger ikke i væsentlig Grad fra Mindretallets, idet Mindretallet ligeledes erkendte, at med Hensyn til Indkøb af Heste til Rytteriet og Rideheste til Artilleriet maatte Kommissionen være stillet frit. Nu har Hæren forskellige Typer af Heste. Til Kørsel, til Kanontransport o. s. v. anvendes altsaa danske Heste, og man har ogsaa danske Heste mellem dem, der anvendes til Ridning, men de, der skal bruge Hestene, og de, der har direkte Ansvar for Anvendeligheden og Anskaffelsen, derunder ogsaa Remontekommissionen, som stadig er med i Overvejelserne ved Indkøbene, hævder, at irske Heste har en Række Fortrin, som er sjældnere hos danske Heste. Som sagt, Hesteindkøbene er stadig Genstand for Remontekommissionens Undersøgelse og Kontrol, og der er ogsaa en levende Forbindelse mellem Talsmændene for danske Heste og Krigsministeriet, som har med dette at gøre, saa det ærede Medlem vil altsaa se, at man i vid Udstrækning allerede følger den Linie, som det ærede Medlem ønskede.

Det ærede Medlem Hr. Christiani, som aabenbart hverken har hørt eller læst nogle Udtalelser af mig angaaende Flaaden, foregav, at jeg havde sagt, at Viceadmiralen var godt tilfreds med Flaaden. Jeg har aldeles ikke fremsat en saadan Udtalelse og finder det rimeligt at gøre Indsigelse mod Paastanden. Jeg har fremhævet, at Viceadmiralen over for mig har udtalt, at hans Ønsker gik langt ud over det nuværende Budget, og at der vilde gaa ret lang Tid, før Rekonstruktionen af Flaaden kunde gennemføres, bl. a. paa Grund af Pengenes formindskede Værdi, og saa citerede jeg i øvrigt Viceadmiralens egne Ord om, at den nye Organisation af Flaaden indeholder Muligheder for en rationel Udnyttelse af de Midler, der stilles til Raadighed, samt at der er visse Mangler, som han dog mener, der forholdsvist let kan raades Bod paa. Alt dette findes paa Sp. 131 og 132, og jeg anbefaler det til det ærede Medlems velvillige Gennemsyn.

Ud fra sit urigtige Referat af mine Udtalelser øvede saa det ærede Medlem en almindelig Kritik af Flaaden og stillede forskellige Krav; jeg nævner blot dette Afsnit for at udtrykke min Forundring over denne Tale just fra den Kant. Jeg tænker, at det ærede Medlem har stemt for den

Flaadeordning, vi har; det er jo nemlig Venstres Ordning mere end andres. Det var Venstres Forslag, der gennemførtes, og det ærede Medlem kan jo i Rigsdagstidende læse Venstres Anbefalinger af denne Ordning. Det synes derfor noget tidligt, det ærede Medlem Hr. Christiani taler saa stærkt imod dette, der i Virkeligheden er hans eget Værk. (*Christmas Møller*: Han var nu ikke valgt den Gang). Ja, saa hans Partis Værk. Den Ordning, her er Tale om, er af 1932, og jeg bilder mig ind, at det ærede Medlem var Medlem af Rigsdagen den Gang, men det spiller en mindre Rolle, om jeg tager fejl, for det var i hvert Fald Partiet Venstre, som gennemførte Sagen. Helt anderledes berettiget var det naturligvis, hvis det ærede Medlem havde stemt imod Ordningen, havde fremhævet sit Standpunkt i Modsætning til det, der blev Lov, men det foreligger altsaa ikke.

Det ærede Medlem Hr. Westermann har fremsat en Kritik af Søværnsloven, af Søværnets Chef, af Flaadens Tilstand, af Uddannelsen og andet. Der var i denne Tale enkelte Punkter, som kun kunde fremdrages af en Tjenestemand, som maa antages at have Kendskab til intimere Forhold som Beholdninger og deslige. Det forundrede mig, at denne Tale kunde holdes af en Søofficer, og jeg gav straks Udtryk for denne Forundring. Naar en Tjenestemand er Medlem af Rigsdagen, har han naturligvis samme Ret som andre til at udtale sig, men der er visse Taktbegreber, som Tjenestemænd i Almindelighed plejer at rette sig efter i offentlige Forsamlinger. Det faar være det ærede Medlems egen Sag, om han vil rette sig herefter, derom kan jeg ikke give noget Raad, men jeg kan godt lide det gamle Ordsprog, som siger, at man ikke bør besudle sin egen Rede. En Tjenestemand, endda en saa højtstaaende Tjenestemand som det ærede Medlem, behøver ikke at benytte den Form, som det ærede Medlem gjorde. Han kan med største Lethed ad tjenstlig Vej faa sine Ønsker og Planer frem til Behandling, og det var ikke ilde, synes jeg, om denne Vej blev fulgt. I den Henseende var der noget godt og rigtigt i, hvad det ærede Medlem Hr. Krag udtalte i Gaar angaaende Tjenestemændenes Pligt til at øve deres Indflydelse over for Ministrene. Det ærede Medlem Hr. Westermann har imidlertid en anden Opfattelse, og det maa vi tage til Efterretning, men nogen offentlig Drøftelse af de Enkeltheder, det ærede Medlem fremdrog, vil næppe være rimelig. Hvis det ærede Medlem vil foreslaa en anden Ordning af Søværnet, saa har han selvfølgelig